

عنوان مقاله:

فراشعر جامع پست مدرن

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن - گرجستان (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

آرش آذریک

پروین احمدی

خلاصه مقاله:

جامعیتیکی از شاخصه های فراشعر پست مدرن است که در دهه ی هفتاد در آثار شاگردان آذریک نمودیافت ، جامعیت به معنای کامل بودن نیست تنها جامع ویژگی های زبانی و بیانی شعر است . از این رو جامعیت نقطه ی عطفی است که مرزهای فراشعر پست مدرن و فراشعر فرانیستی از یکدیگر متمایز می کند. با توجه به این که با تعاریف متعددی از کل مواجه هستیم می توان کل موجود در فراشعر پست مدرن مشرقی را حاصل نگاه گشتالتی به کل و فراشعر فرانیستی را تابع اصل وحدت در کثرت و کثرت در وحدت دانست . این نوشتار به روش توصیفی -تحلیلی درصدد است ضمن ارائه تعاریفی از کل ، ماهیت جامعیت در فراشعر پست مدرن و فراشعر فرانیستی را مشخص و عناصر جامع گرایی را در فراشعر بیان می نماید. با مشخص کردن ویژگی های هر دوران تاریخی ، سنت ، مدرن، آنتی مدرن، پست مدرن و فرانیستی بیان کند که هر کدام از انواع فراشعر بیانگر یک دوره ی تفکری چه خصوصیاتی می توانند داشته باشند. در نتیجه آن که فراشعر پست مدرن با توجه به دوران پست مدرن شاخصه های پست مدرن را نمود بخشیده و فراشعر فرانیستی نیز توانسته شاخصه های متفاوتتری را نمود ببخشد.

کلمات کلیدی:

شعر دهه ی هفتاد، فراشعر، جامعیت، پست مدرن، آنتی مدرن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2103743>

